

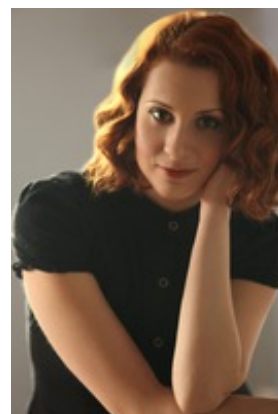
Ελένη Θυμιοπούλου: "Ηθοποιός σημαίνει φως στα σκοτάδια, φως στην αλήθεια, φως στα μεγάλα ερωτήματα που μας απασχολούν, φως σε νέες οπτικές ενός παλιού κόσμου."

[W duende0.webnode.gr//eleni-thymiopoyloy-ithopoiios-simainei-fos-sta-skotadia-fos-stin-alitheia-fos-sta-megala-erotimata-poy-mas-apascholy-n-fos-se-nees-optikes-enos-paliou-kosmoy/](http://www.duende0.webnode.gr//eleni-thymiopoyloy-ithopoiios-simainei-fos-sta-skotadia-fos-stin-alitheia-fos-sta-megala-erotimata-poy-mas-apascholy-n-fos-se-nees-optikes-enos-paliou-kosmoy/)

2018-06-17

Ο μεγάλος Δημήτρης Χορν είχε πει "ηθοποιός σημαίνει φως". Για εσάς ποια είναι η έννοια του ηθοποιού;

Θα επιχειρούσα να συμπληρώσω τη φράση λέγοντας ότι ηθοποιός σημαίνει φως στα σκοτάδια, φως στην αλήθεια, φως στα μεγάλα ερωτήματα που μας απασχολούν, φως σε νέες οπτικές ενός παλιού κόσμου. Ο ηθοποιός είναι βέβαια το μέσο για να έρθουν στο φως όλα τα παραπάνω καθώς η αναζήτηση της αλήθειας και της ποίησης μιας ή περισσότερων στιγμών ξεκινάει από το θεατρικό κείμενο ή την ιστορία που πλάθεται, συνεχίζεται στη ματιά του σκηνοθέτη και των υπόλοιπων συνεργατών και ολοκληρώνεται εν μέρει με τον ηθοποιό. Από εκεί και μετά η αναζήτηση περνάει στα χέρια του κοινού.

Πού σας βρίσκουμε αυτό τον καιρό;

Ολοκληρώθηκαν πριν λίγες μέρες οι παραστάσεις των **"Ορφανών"** του **Ντένις Κέλυ** σε σκηνοθεσία **Τάκη Τζαμαργιά** που παρουσιάστηκαν στο Φουαγιέ της ΕΜΣ, μια παραγωγή του **ΚΘΒΕ**. Ένα σπουδαίο, σύγχρονο κείμενο για την ηθική ευθύνη του καθενός μας ως άνθρωποι και πολίτες μιας κοινωνίας που δείχνει να παρακμάζει ολοένα και περισσότερο. Και μια παράσταση που αναγκάζει τον καθένα να σκεφτεί τι θα έκανε αν βρισκόταν σε μια ανάλογη θέση με αυτή των ηρώων. Η παράσταση θα επαναληφθεί τον Οκτώβριο.

Γιατί πιστεύετε πως όλο και περισσότερος κόσμος επιλέγει το χώρο της υποκριτικής;

Δεν είμαι σίγουρη αν είναι περισσότερος ο κόσμος που επιλέγει αυτόν το χώρο. Αν μπαίναμε σε μια σχολική τάξη είτε του παρόντος, είτε του παρελθόντος, είτε του μέλλοντος, θα βρίσκαμε έναν μελλοντικό ηθοποιό όπως κι έναν μελλοντικό επιστήμονα, δάσκαλο, ξυλουργό, ζωγράφο, αθλητή. Παρόλα αυτά ίσως η αβεβαιότητα για την επαγγελματική αποκατάσταση σε ολοένα και περισσότερους κλάδους να ωθεί κάποιους ανθρώπους να τολμήσουν να δοκιμαστούν σε κάτι που αγαπούν περισσότερο παρά τη δυσκολία και την αστάθεια που μπορεί να το συνοδεύει.

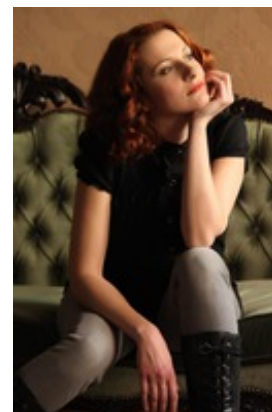

Όταν σβήσουν τα φώτα και κοπάσουν τα χειροκροτήματα ποια συναισθήματα μένουν στα άτομα που εργάστηκαν για την παράσταση;

Προσωπικά μιλώντας, τα συναισθήματα ποικίλουν από παράσταση σε παράσταση και από μέρα σε μέρα. Συνήθως αναρωτιέμαι αν κέρδισα κάτι καινούριο, αν μου αποκαλύφθηκε κάτι νέο που είχε παραμείνει κρυφό μέχρι πριν λίγο. Εννοώ ως προς το κείμενο, το ρόλο, τη σχέση με τους άλλους χαρακτήρες. Και χαίρομαι πολύ όταν έστω και κάτι μικρό βγαίνει στο φως ακόμα και στην τελευταία παράσταση. Χαίρομαι όταν κάθε παράσταση έχει και μικρές στιγμές πρόβας. Ή όταν καταλαβαίνω ότι υπήρχε καλή επικοινωνία με το κοινό. Αντίστοιχα νιώθω απογοήτευση όταν δεν συμβαίνει κάτι από τα παραπάνω και θυμό όταν δεν έχουν σταματήσει να χτυπούν κινητά κατά τη διάρκεια μιας παράστασης (ναι, δυστυχώς συμβαίνει κάποιες φορές και είναι ενοχλητικό τόσο για τους υπόλοιπους θεατές όσο και για τους ηθοποιούς).

Έχετε να μας διηγηθείτε μια περίεργη κατάσταση που ζήσατε πάνω στη σκηνή;

Κατά τη διάρκεια μιας παράστασης πριν από χρόνια ένιωσα ότι άκουσα ένα θόρυβο από ψηλά και το μυαλό μου έπλασε μέσα σε δευτερόλεπτα το σενάριο ότι κουνιόταν ένας προβολέας και ότι θα έπεφτε στο κεφάλι μου. Έβγαλα όλη την παράσταση με αυτόν το φόβο ο οποίος ήταν μόνο στο μυαλό μου φυσικά και ήταν όπως όταν οδηγείς και ξαφνικά φτάνεις στο προορισμό σου χωρίς να το έχεις καταλάβει. Ήταν πολύ παράξενο τώρα που το σκέφτομαι γιατί δεν μου έχει ξανασυμβεί ποτέ κάτι ανάλογο. Μια μικρή στιγμή παράνοιας που θυμάμαι και γελάω.

Εν καιρώ οικονομικής κρίσης πιστεύετε πως ο κόσμος συνεχίζει να επενδύει στο θέατρο σαν μέσο πολιτισμού και διασκέδασης;

Ναι, πιστεύω πως η τέχνη του θεάτρου δύσκολα θα πεθάνει. Ακόμα και σε πιο δυσχερείς συνθήκες. Είναι τέχνη της συνάντησης ανθρώπων. Όσο καμία άλλη δεν είναι. Τέχνη της άμεσης επικοινωνίας. Τέχνη του εφήμερου. Η παράσταση γεννιέται και πεθαίνει κάθε βράδυ. Κι όταν ολοκληρώσει τον κύκλο της μένει μόνο η ανάμνησή της. Μπορούμε να δούμε μια ταινία που χάσαμε στο σινεμά ή έναν πίνακα μιας έκθεσης κάπου αλλού. Αυτό δεν συμβαίνει στο θέατρο. Κι αυτό του δίνει μια ξεχωριστή μαγεία.

Ποια είναι τα σχέδιά σας και ποιες οι επιθυμίες σας για τη νέα χρονιά;

Τον Οκτώβριο όπως ανέφερα θα επαναληφθεί η παράσταση "Ορφανά" στο ΚΘΒΕ και ελπίζω να είχε την ίδια ανταπόκριση που είχε μέχρι τώρα. Εύχομαι να ακολουθήσουν συνεργασίες που θα συνεχίσουν τη δημιουργική αυτή πορεία, συνεργασίες που θα με "ξεμυαλίζουν" και θα με εξελίσσουν ως ηθοποιό και ως άνθρωπο.

Κλείνοντας ποιο μήνυμα θέλετε να στείλετε στους αναγνώστες μας;

Ήμουν χθες στη σχολική γιορτή της κόρης μου και θέλω να μοιραστώ μαζί σας το ρεφρέν από ένα τραγούδι σε μουσική του **Bertrand Soulier** και στίχους του **Νίκου Μωραΐτη** σε εκτέλεση επτάχρονων παιδιών:

Ζήσε αυτό που μια φορά συμβαίνει!

Ζήσε αυτόν το χτύπο που ανεβαίνει!

Τώρα και πλημμυρίζει όλο το σώμα,

πάντα νικάμε στο τέλος εμείς,

οι ευαίσθητοι της γης!

